

"Näethän, että **usko vaikutti** hänen **tekojensa mukana**, ja teoista usko täydentyi." Jaak.2:22[*JKR]

Jeesus sanoi erään kerran: "**Minä tiedän sinun tekosi.**" (Ilm.3:1,15) - Nämä sanat Jeesus oli osoittanut joukolle ihmisiä, jotka käyttäytyivät välinpitämättömästi, kantaen kuitenkin Jeesuksen nimeä, ikään kuin maineensa jalustimena.

Kuinka lähellä *penseys* ja välinpitämättömyys ovatkaan meitä jokaista. Saatamme puhua *hurskastellen* asioista - joskus jopa aivan innoissamme, mutta mitä me teemme? Ovatko tekomme sellaisia, joita Jumala inhoaa niin, että Hän lopulta oksentaisi meidät suustansa ulos?

"He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta **teoillaan he kieltävät Hänet.** He ovat inhottavia, tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia."

Tit.1:16[*JKR]

On totta, että suurin teko tehtiin puolestamme Golgatan ristillä. Saamme ottaa siinä lunastuksen vastaan täysin armolahjana, mutta sitä seuraavat välittömästi käytännön teot, eli niin sanottu **kristityn vaellus**. Siinä meidän tulisi olla aina valmiit **hyviä töitä varten**. (Ef.2:10)

"Veljeni, mitä hyötyä on siitä, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikei usko voi häntä pelastaa? [Kuollut usko, joka ei näy käytännöllisessä elämässä.] Jos veli tai sisar on vaatteiden puutteessa ja jokapäiväistä ravintoa vailla, ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmittelkää ja ravitkaa itseänne," mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, mitä hyötyä siitä on? Samoin uskokin, jos sillä ei ole [hedelmään hyviä] tekoja, on itsessään kuollutta uskoa."

Jaak.2:14-17[*JKR]

Jeesus ei sanonut, että "**Minä tiedän, miltä sinusta tuntuu,**" tai "**miltä asiasta sinusta näyttävät.**" Hän sanoi, "**tiedän, mitä olet tehnyt.**" Tämän penseyden äärellä, **Jeesus puhui teoista, joissa elämme**. Nykypäivän ihmisiä ei saisi kehottaa tekoihin, puhumattakaan edes

pienistä vaatimuksista. Me masennumme ja saatamme napista jo pienistäkin ponnistuksista - löytämättä iloa ja intoa palvella elävää ja totista Jumalaa. Vieläpä saatamme ääneen napista, vieden toisiltakin innon "**vallata luvattua maata.**" (4.Moos.32:7) - Kuitenkin Jeesus puhuu tästä penseytenä, joka johtaa lopulta "**ulos oksentamiseen.**" (Ilm.3:16) - Ethän tahtoisi kokea sellaista kohtaloa?

Mitä sitten pitäisi tehdä? Minkälaiset teot osoittaisivat Jumalalle ja toisillekin ihmisille *intohimoista rakkaus-suhdetta* Jumalaa kohtaan - juuri sitä, että olisimme joko "*palavia tai kylmiä*"? - Monesti nämä teot saattavat olla hyvin pieniä eleitä, tai osallistumisia erilaisiin tilanteisiin. Toisaalla ne ovat oman värinsä näyttämistä siinä, ettemme suostu Jumalan Pyhän nimen tähden mukaan syntielämään, tai edes sellaisen osallisuuteen. (2.Joh.1:10) Emmehän uskovina hyväksy valehtelemista, varastamista, vihaamista, panettelemista, ylpeyttä, juopottelua, haureellisuuksia, emmekä lähde mukaan pahaan- tai loukkaaviin puheisiin. Hyvät teot saattavat olla usein myös toisen huomioimista, yksinäisen lohduttamista, taloudellista tukea, ja tietenkin evankeliumin sanan julistamista - ainakin kiihkeästi miettien, miten voisi tehdä sitä parhaalla ja toimivimmalla tavalla. Uskon teko voi olla myös pahan karttamista, Jumalan ylistämistä tai itsensä puhtaana pitämistä.

"*Uskon olemuksessa*" on huomioitava ennen muuta asioiden tärkeysjärjestys, jota ilman usko ei toimi. Usko on kuin kanava, joka virtaa uskovan luvitsee. Tälle avautunut **tarttuu uskossa lupauksiin** ja asettaa elämänsä keskiön **Jeesuksen Kristuksen**. On hyvin luonnollinen seuraus, että uskoessamme Jeesukseen, **Hänen luonteensa piirteet alkavat heijastua elämäämme**. Yrittäessämme tehdä tekoja ilman uskoa, ne ovat jo voimattomuutensa vuoksi tuhoon tuomittuja. **Jeesuksen läsnäolo** ja vaikutus sanansa ja Henkensä voimassa ovat juuri ne tekijät, jotka vaikuttavat "**tahtoa ja tekemistä,**" ja on muistettava se, että ilman Jeesusta emme mitään voi tehdä. (Joh.15:5) Siksi, nähdessämme huonoja tekoja, ilkeyttä ja pahuutta, loukkaavia sanoja ja ilmeitä, meidän on **lähestyttävä uskossa Jeesusta** Kristusta. **Häntä tulisesti rakastaen ja Häneen katsomalla me muutumme!** (2.Kor.3:18, Ps.34:6) Ajattele, millai-

nen lupaus meille on annettu! Voimme muuttua uskoessamme Jeesuksen Pyhään nimeen!

Tärkein ja suurin teko, minkä voisimme tehdä, on "*pitää Herra rakkaana.*" (1.Kor.16:22) Se on sitä, että arvostamme Hänen uhraustaan puolestamme ja annamme sovittaa itsemme Jumalan kanssa. Tahtoessamme muuttua ja päästä eteenpäin, ainut teko, mitä voisimme tehdä, on nostaa katseemme Häneen. On siis aika asettaa Jumalan tahto ensisijaiselle paikalle. Jos me Häntä rakastamme, ja jos me Hänessä elämme, me teemme myös niitä tekoja, jotka ovat lähtöisin taivaallisen Isän sydämelä. (Joh.14:12)

Tekojen suhdetta uskoon kuvastaa myös se, että lankeemuksemme ei voi riittää meitä pois Isän kädestä. Säilyttäessämme parannuksen mielen, eli tahdon tehdä asioita paremmin - karttaen kaikenlaista pahaa, saamme omistaa Kristuksen armosta täyden vapauden elää puhdasta ja vapaata elämää. Synnistä on sanouduttava irti, vaikka heikkouttaan vielä lankeaisikin siihen. Kukapa meistä ei ajatuksiltaan tai sanoissaan hairahtuen erehtyisi?

Teot siis kulminoituvat uskoon ja rakkauteen. Raamattu puhuuakin rakkauden kautta vaikuttavasta uskosta ja uskoessamme Jeesuksen sovitusyön maksettuun lunastushintaan, joka maksettiin edestämme Jumalan rakkauden tähden, saamme olla osallisia niihin tekoihin, jotka ovat mieluisia Jumalalle ja palvelevat myös Hänen hyviä tarkoituksiaan.

Huomioitavaa ja mielenkiintoista on myös se seikka, että Raamattu viittaa Jeesukseen uskovien tekojen olevan eräänä päivänä itse Jeesuksen Kristuksen yllä oleva vaate:

*Iloitkaamme ja riemuitkaamme, anta-
kaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan
häät ovat tulleet, ja hänen [seurakunta]
vaimonsa on valmistanut itsensä."*
*Hänen annettiin pukeutua pellavavaat-
teeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: **Se
puku on pyhien vanhurskautukset****.

Ilm.19:8-9[*JKR]

Mielenkiintoista on myös se, miten Jeesus erään kerran vertasi vaate-
tuksen merkitystä hääjuhlassa:

"Sitten Hän sanoi palvelijoilleen: 'Hää ovat valmiina, mutta kutsutut eivät olleet sen arvoisia. Menkää teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin keitä tapaatte'. Palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen häävieraita. Mennessään katsomaan häävieraita kuningas näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin. Hän sanoi tälle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle ilman häävaatteita?' Mies ei saanut sanaa suustaan. Kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja käytäkää hänet ulos pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristely'. Sillä monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja." Matt.22:11-14[*JKR]

Mietipä, jos tämän kertomuksen vaateus viittaisi meidän tekoihin vaelluksemme aikana, niin kuinka suuri onkaan niiden merkitys kerran taivaassa. (Ilm.19:8) Vanhurskasteen teot siis saavat näkyvän muodon kerran kirkkaudessa ja ajatellessa pelkästään kristillistä vaellusta, on hyvä, että teemme hyviä tekoja Jumalamme kunniaksi. Emme kylläkään ansaitse teoillamme itse pelastusta, mutta niillä on kuitenkin merkityksensä uskoon tultuamme.

Itse pelastukseen emme voi lisätä teoillamme mitään. Jeesus suoritti lunastustyön, ja se riittää, mutta siitä eteenpäin meidän tulee rakkauden kautta vaikuttavassa uskossa elää todeksi kääntymyksemme arvoa.

"Mitä me siis sanomme? Muihin kansoihin kuuluvat, jotka eivät ole tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, sen vanhurskauden, joka tulee uskosta. Israel taas, joka on tavoitellut vanhurskautta lakia noudattamalla, ei ole sitä saavuttanut. Miksi niin? Siksi, ettei se ole tapahtunut uskosta, vaan kuin teoista. He ovat kompastuneet loukkauskiveen, kuten on kirjoitettu: 'Minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuskallion, ja joka Häneen uskoo, ei joudu häpeään.' " Room.9:30-33[*JKR]

Jumalalta saatu lahjavanhurskaus ei ole siis teoin ansaittua, vaan armosta. "Vain tämän tahdon teiltä tietää: lain teoistako te saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?" (Gal.3:2)

"Mutta koska tiedämme, ettei ihmisen vanhurskauttaminen tapahdu lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, me olemme uskonet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskautetuiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista. Sillä kukaan ihminen ei tule vanhurskautetuksi lain teoista."

Gal.2:16[*JKR]

Vielä tänäänkin useat ajautuvat ajattelemaan hengellisyyttä lain tekojen kautta. he opettavat oppejaan, vaikka ovat langenneet pois armosta.

"Nuo pariimme luikertaneet valeljet olivat orjuuttaakseen meitä hiipineet vakoilemaan vapauttamme Kristuksessa Jeesuksessa. Mutta me emme hetkeksikään taipuneet antamaan heille periksi, että evankeliumin totuus säilyisi keskuudessanne" Gal.2:4-5[*JKR]

- Uskoa seuraavat siis teot, eikä päinvastoin. Emme ansaitse teoillamme mitään, mutta elämä Kristuksessa synnyttää siis tekoja, joissa kääntymyksemme aitous näkyy - Jumalan kunniaksi.

"Uskon tietä kulkevat saavat täten siunauksen uskovan Aabrahamin kanssa. Ne taas, jotka luottavat lain noudattamiseen, ovat kirouksen alaisia, kuten on kirjoitettu: 'Kirottu olkoon jokainen, joka ei pidä kaikkea, mitä on kirjoitettu lain kirjassa, niin että hän niitä noudattaa.' Selvää on, ettei kukaan tule vanhurskautetuksi Jumalan edessä lakia noudattamalla, koska "vanhurskas on elävä uskosta." Mutta laki ei opeta uskon tietä, vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä." Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta tulella kiroukseksi meidän sijastamme - kuten on kirjoitettu: 'Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu' - että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa kansoihin kuuluvien osaksi, ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen*.

[*KR: Hengen lupauksen.] Gal.3:9-14[*JKR]

Lopuksi voimme todeta, että pelastuksemme riippuu ainoastaan Jumalan armossa, ei teoissa, mutta uskon säilyttämiseksi ja sen "viritettyinä" pitämiseksi tarvitsemme myös uskon kuuliaisuudessa tehtyjä tekoja, sillä usko ilman tekoja on turhaa ja kuollutta.

"Minä olen lain kautta kuollut pois siitä elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän ihmisenä, sen elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun puolestani. Minä en tee tyhjäksi Jumalan armoa. Jos näet vanhurskaus on saatavissa lakia noudattamalla, Kristus on kuollut turhaan. Gal.2:19-21[*JKR]

"Tarvitsemme tekoja, joita Pyhä Henki saa aikaan meissä":

- Tahtoa ja tekemistä: "Jumala näet vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa toteutuisi." Fil.2:13

- Vaikutan sen, että vaellatte: "MINÄ teen teistä ihmisten kalastajia." Matt.4:19, Henkeni Minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte Minun säädösteni mukaan, noudatatte Minun oikeuksiani ja pidätte ne." Hes.36:27,

- Vaeltakaa Hengessä, niin ette täytä turmeltuneen luonnon himoa. Gal.5:16[*JKR]

- Usko saa toimimaan: "Jumalan ja Isämme edessä me lakkaamatta muistamme teidän työtänne uskossa, vaivannäköänne rakkaudessa ja kestävyystänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen." 1.Tess.1:3[*JKR] [*Usko on saanut teidät toimimaan ja rakkaus näkemään vaivaa - KR92], "Teidät on Hänen kanssaan haudattu kasteessa, jossa teidät on Hänen kanssaan myös herätetty USKON KAUTTA, MINKÄ VAIKUTTAA JUMALAA, joka herätti Hänet kuolleista." Kol.2:12

"Hengen hedelmä = Tekoja Hengessä"

- Ei siis niin, että teemme tekoja, joista syntyisi uskoa, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko - Pyhän Hengen kautta vuodatettuna sydämiimme - saa aikaan tekoja Jeesuksen kanssa!

